

РЕШЕНИЕ

№ 3646

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1662** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Е. Г. В. от гр. С. срещу Решение от 12.01.2011г., постановено по нахд №5477/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 9 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 147075 / 30.12.2009г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на касатора на основание чл. 6, т.1, предложение 3 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ във връзка с чл.65, ал.2 –знак Б1 от Наредба №18/2001г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв.

С касационната жалба се иска да бъде отменено решението, като се претендира необоснованост и постановяването му в нарушение на материалния закон при неправилно изяснена фактическа обстановка за извършено от него нарушение относно мястото му на извършване, наличието на пътник в неговия автомобил, очевидец на извършеното, който да бъде разпитан, различие на вписаните като нарушени разпоредби в акта за установяване на нарушението (АУАН) и НП, необсъждане за приложимост на чл.28 ЗАНН, липсвало в НП описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и по чия вина е извършено, непосочване на свидетелите, неизвършване на техническа експертиза за установяване виновното лице за станалото пътно-транспортно произшествие (ПТП), нередовното му призоваване пред първата инстанция поради промяна на посочения адрес в жалбата, с което се нарушавало правото му да сочи доказателства в хода на съдебното

производство. Наведените доводи са касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК - неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба Столична дирекция на вътрешните работи, не е изразила становище по жалбата и не е взела участие в съдебното производство по делото.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 04.12.2009г. около 09:00ч. касаторът управлявал лек автомобил в гр. С. на подробно описано в мотивите на решението място, като в същото време друго лице свидетелят Т като бил навлязъл в кръгово кръстовище с посока на движение ж.к. М с управлявания от него автомобил, като се движел в средната лента, наложило се да спре, поради спиране на автомобилите пред него, в който момент бил ударен от управлявания от касатора автомобил, тъй като навлязъл в кръстовището без да изчака преминаването на движещите се пред него автомобил, а преди да навлезе в кръговото кръстовище имало знак Б-1, който указвал на касатора, че се движи по път без предимство. След станалото ПТП двамата водачи останали на място и извикали контролните органи, които след изготвяне на скица и декларации от участниците, съставили АУАН на касатора, тъй като преценили, че той има вина за настъпването на ПТП, а въз основа на акта е издадено и обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на свидетеля Т, актосъставителят не е разпитан, поради неявяването му. Свидетелските показания на Т са преценени като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл.283 НПК вр. чл.84 ЗАН писмени доказателства.

Съдът при съвкупна преценка на доказателствата е приел съставомерност на извършеното нарушение от касатора – не е изпълнил задължението си да пропусне МПС, които се движат по кръстовището, тъй като се движат по път с предимство, както и виновното му извършване, с оглед на което и правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност по чл. 179,ал.2,вр.ал.1,т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 6, т.1, предложение 3 от същия закон – неспазване на знак Б1.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол.Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на

извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като е стигнал до правилен извод за установеност на административно нарушение и неизпълнение на задължението за съобразяване със пътен знак.

Неоснователен е доводът в жалбата за нарушено право на защита и да сочи доказателства в хода на съдебното производство поради нередовното му призоваване за съдебно заседание пред първата инстанция. Смяната на адреса посочен в жалбата и ненамирането му не е процесуална пречка да не бъде даден ход на делото, съгласно чл.61,ал.2 ЗАНН. Последната разпоредба предвижда да се даде ход на делото и когато жалбоподателят не е намерен на посочения в жалбата адрес и не е допуснато процесуално нарушение като е проведено съдебно заседание, единствено по делото на 29.09.2010г. Тази разпоредба е свързана със задължението по чл. 60,ал.1 ЗАНН за посочване на всички доказателства в жалбата срещу НП. Поради това са неоснователни твърденията за неизясненост на фактическата обстановка и възможността за разпит на свидетел, тъй като такова искане не е направено с жалбата, . Със същата не е направено нито едно доказателствено искане.

Неоснователно е твърдението за неправилност на преценката на съда относно липсата на нарушение при издаването на НП и твърдението за допуснато такова по чл.57,т. 5ЗАНН, налице е идентичност на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и в достатъчна степен посочени фактически обстоятелства, позволяващи да бъде извършена преценка за съставомерност на извършеното във връзка с посочената като нарушена разпоредба.

Също необоснованно се твърди различна правна квалификация в АУАН и НП на нарушението. В АУАН е посочена само правната норма, която е нарушена, идентично посочена и в мотивите на НП, а в последното освен тази разпоредба е посочено и правното основание, предвиждащо налагане на административна санкция за нарушената разпоредба.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, и е потвърдил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение 12.01.2011 г., постановено по нахд №5477/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 9-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.